

Arrest

nr. 120 360 van 12 maart 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 19 december 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 november 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 2 januari 2014 met referentienummer 38532.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 januari 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 februari 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. MENSALT en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Sierra Leone nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 'Ninetyone' op 11 mei 1981. U woonde steeds samen met uw moeder te Ninetyone, met uitzondering van de periode tijdens de burgeroorlog, wanneer u gedurende ongeveer anderhalf jaar in het dorp Mallar woonde. Rond de leeftijd van veertien jaar had u, wanneer u samen met uw vriend (S.) naar de boerderij ging, voor het eerst homoseksuele betrekkingen. U werd zich bewust van het feit dat u homoseksueel bent, en bleef seksuele betrekkingen hebben met (S.), tot deze na een jaar wegging, naar Kono. In december

2007 ontmoette u voor het eerst (K.R.A.) (CG 11/18381; O.V. 6.844.681) wanneer u zijn winkel te Kenema bezocht, en jullie wisselden telefoonnummers uit. Nadat u terug naar de stad Ninety-one ging, waar u bij uw moeder woonde, onderhielden jullie telefonisch contact. U kwam gedurende het jaar 2008 meermaals naar Kenema en jullie zagen elkaar meerdere keren. Wanneer u, 3 maanden nadat u (K.R.A.) voor het eerst ontmoette in december 2007, naar Kenema terugkeerde, besloten jullie een homoseksuele relatie met elkaar te beginnen, en dezelfde dag hadden jullie voor het eerst seks met elkaar. Jullie hielden jullie relatie steeds geheim. Wanneer uw nonkel – die te Kenema woonde en bij wie u steeds verbleef wanneer u op bezoek was in Kenema – erachter kwam dat jullie vaak samen waren, verbood hij u om (K.R.A.) nog langer op te zoeken, daar velen zeiden dat hij homoseksueel is. U en (K.R.A.) bleven elkaar evenwel zien. Uw nonkel zei aan uw moeder eveneens dat hij vermoedde dat jullie een homoseksuele relatie hadden. Jullie bleven jullie relatie voortzetten, en wanneer jullie op 20 mei 2011 's nachts samen in de winkel van (K.R.A.) waren, hoorden jullie plots dat mensen stenen smeten naar uw winkel en dingen riepen. U en (K.R.A.) konden samen via de achterdeur van (K.R.A.) zijn winkel ontsnappen, en jullie liepen naar (K.R.A.) zijn vriend (J.). Nadat (K.R.A.) aan (J.) de situatie uitlegde, besloot deze jullie te helpen. U verliet samen met (J.) en uw partner (K.R.A.) Sierra Leone. U ging daarop naar Conakry, waar u de nacht doorbracht. De volgende dag reisde u verder samen met (K.R.A.) en (P.G.), via Senegal, naar Banjul te Gambia. U verbleef samen met uw partner te Banjul, en verliet samen met (K.R.A.) en (P.G.) Gambia per vliegtuig op 9 juli 2011. U kwam aan te België op 10 juli 2011, en vroeg er asiel aan bij de Belgische asielinstanties op 11 juli 2011.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient vastgesteld dat u de door u voorgehouden homoseksuele relatie met (K.R.A.) – met wie u samen Sierra-Leone ontvlucht zou zijn, en met wie u samen internationale bescherming aanvroeg bij de Belgische asielinstanties – absoluut niet geloofwaardig heeft weten te maken. Immers, uw verklaringen met betrekking tot deze relatie zijn vaag en weinig doorleefd, en zijn daarenboven tegenstrijdig met de verklaringen vanwege (K.R.A.) op meerdere, geenszins onbelangrijke of verwaarloosbare punten.

U verklaarde dat u en (K.R.A.) elkaar reeds ontmoetten in december 2007, en in het jaar 2008 een relatie begonnen (zie gehoorverslag CGVS p. 2). Gevraagd in welke maand in 2008 jullie met elkaar een relatie begonnen, antwoordde u dat u na drie maanden reeds naar Kenema terugkeerde, en jullie dan een relatie begonnen (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). U verklaarde voorts dat u, nadat u (K.R.A.) in december 2007 voor het eerst ontmoette, u terug naar huis keerde, drie maanden later opnieuw naar Kenema ging, en met hem een relatie begon (zie gehoorverslag CGVS, p. 17). Gevraagd of jullie dan meteen een relatie begonnen, antwoordde u bevestigend, en gaf u verder aan dat jullie diezelfde dag nog voor de eerste keer seks hadden met elkaar (zie gehoorverslag CGVS, p. 17 en 18). (K.R.A.) verklaarde echter dat, nadat hij u in december 2007 voor een eerste keer ontmoette, hij met u een relatie begon in het jaar 2008 (zie gehoorverslag CGVS (K.R.A.), p. 2). Gevraagd wanneer in het jaar 2008 deze relatie begon, antwoordde hij in december (zie gehoorverslag CGVS (K.R.A.), p. 20 en 21). Gevraagd of hij dan, ongeveer een jaar nadat hij u voor een eerste keer ontmoette, een relatie met u begon, antwoordde hij bevestigend (zie gehoorverslag CGVS (K.R.A.), p. 20). Gevraagd wanneer jullie dan voor het eerst seks hadden met elkaar, antwoordde (K.R.A.) december 2008 (zie gehoorverslag CGVS (K.R.A.), p. 22). Gevraagd hoelang, nadat jullie besloten een relatie aan te gaan, jullie voor de eerste keer seks hadden met elkaar, antwoordde hij dat het dezelfde maand nog gebeurde, en het niet zo lang duurde. Het dient reeds opgemerkt dat deze tegenstrijdigheden, wat betreft het begin van de door u voorgehouden relatie – volgens uzelf te situeren in maart 2008, drie maanden nadat jullie elkaar voor het eerst ontmoetten, en volgens (K.R.A.) te situeren in december 2008, een jaar nadat hij u voor het eerst ontmoette – alsook wat betreft de eerste keer dat jullie seksuele betrekkingen met elkaar gehad zou hebben – volgens uzelf op dezelfde dag nog dat jullie besloten een relatie te beginnen met elkaar, in maart 2008, en volgens (K.R.A.) in de maand december 2008 – ernstig afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen reeds sinds het jaar 2008 een homoseksuele relatie te hebben met (K.R.A.). Ook uw verklaring wat betreft het jaartal waarin de vader van (K.R.A.) overleden zou zijn – u verklaarde dat (K.R.A.) u bij aanvang van jullie relatie (die jullie beiden in het jaar 2008 situeren) vertelde dat zijn vader reeds overleden was (zie gehoorverslag CGVS, p. 8 en 9) – rijmt geenszins met (K.R.A.) zijn verklaring, namelijk dat zijn vader overleden zou zijn in het jaar 2011 (zie gehoorverslag CGVS (K.R.A.), p. 6).

Gevraagd wanneer uw nonkel u zei dat u (K.R.A.) niet meer mocht zien omdat hij homoseksueel is, antwoordde u dat uw nonkel u dat reeds in het jaar 2008 zei (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Aan uw – door u voorgehouden – homoseksuele partner (K.R.A.) gevraagd hoelang voor de aanval, die zich voorgedaan zou hebben op 20 mei 2011, waarbij zijn winkel met stenen werd bekogeld, uw nonkel u zei

dat u hem niet meer mocht zien, antwoordde hij dat uw nonkel dit ongeveer drie maanden ervoor zei (zie gehoorverslag CGVS (K.R.A.), p. 9, 10, 18 en 19). U gevraagd waar jullie meestal heengingen om seks te hebben met elkaar, antwoordde u dat jullie soms seks hadden in de winkel en soms in het huis van (K.R.A.) (zie gehoorverslag CGVS, p. 25). U voegde eraan toe dat, wanneer u bij hem sliep, jullie seks hadden. Gevraagd of het vaak gebeurde dat u in zijn huis de nacht doorbracht, antwoordde u bevestigend. U bevestigde voorts dat het veiliger was om seks te hebben in het huis van (K.R.A.) en verklaarde dat het beter was daar (zie gehoorverslag CGVS, p. 26). Aan (K.R.A.) gevraagd waar jullie meestal seksuele betrekkingen hadden, antwoordde hij in zijn winkel (zie gehoorverslag CGVS (K.R.A.), p. 32). Gevraagd of dat altijd in de winkel gebeurde, antwoordde hij bevestigend, en voegde hij eraan toe dat hij daar het meest aanwezig was. Gevraagd of jullie soms naar andere plekken gingen om seks te hebben, antwoordde hij ontkennend. Gevraagd of hij u ook soms meenam naar zijn huis, antwoordde hij dat hij dat soms wel deed, en voegde hij eraan toe zich niet te herinneren dat jullie daar seks hebben gehad met elkaar.

U gevraagd of u gelovig bent, antwoordde u dat u vroeger wel gelovig was, maar afstand nam van uw religie nadat de aanval plaatsvond. Verder verklaarde u dat zowel het katholicisme als de islam homoseksualiteit veroordelen, en u er niets meer van moet weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 28). Gevraagd of (K.R.A.) op heden gelovig is, antwoordde u ontkennend. Gevraagd of hij voorheen gelovig was, antwoordde u hem dat nooit gevraagd te hebben, en voegde u eraan toe ook niet te weten of hij christen, dan wel moslim was. Gevraagd of u zoiets nooit vroeg (gezien de door u geopperde vijfjarige homoseksuele relatie met hem), antwoordde u dat niet gevraagd te hebben. Gevraagd of (K.R.A.) te België een religie praktiseert, en of hij hier al naar een kerk, dan wel naar een moskee ging, antwoordde u het niet te weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 29). Uw, door u voorgehouden, homoseksuele partner (K.R.A.) verklaarde dan weer dat hij op heden nog steeds gelovig is, en jullie jullie geloof ook beoefenen (zie gehoorverslag CGVS (K.R.A.), p. 32). Hij verklaarde verder dat hij christen is en naar de kerk gaat. Het geheel aan bovenstaande vastgestelde tegenstrijdigheden tussen uw en (K.R.A.) zijn verklaringen, betreffende de door jullie geopperde homoseksuele relatie, met betrekking tot kernaspecten van de door jullie voorgehouden homoseksuele relatie, zijn danig frappant, dat ze ernstig en fundamenteel afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van deze, door u geopperde, homoseksuele relatie met (K.R.A.).

De hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen een homoseksuele relatie te hebben met (K.R.A.), blijkt voorts eveneens uit de onwetende, vage en niet-doorleefde verklaringen uwentwege wat betreft deze relatie.

Gevraagd of (K.R.A.) ooit een vriendinnetje gehad heeft, waarmee hij een relatie heeft gehad, antwoordde u het niet te weten, en het hem ook nooit gevraagd te hebben ('zie gehoorverslag CGVS, p. 24). Gevraagd wanneer uw partner (K.R.A.) van zichzelf bewust werd homoseksueel te zijn, antwoordde u dat eveneens nooit gevraagd te hebben en daarover met hem nooit gesproken te hebben (zie gehoorverslag CGVS, p. 25). Gevraagd waarom u daarover niet sprak en gevraagd of u zoiets dan niet wilde weten – gezien dit een belangrijk moment in zijn leven moet zijn geweest, een situatie die u zelf eveneens meemaakte – antwoordde u vaagweg en weinig relevant dat u veel respect hebt voor hem, en u de details niet wilt vragen. Gevraagd of jullie jullie ervaringen dan niet deelden, antwoordde u, uitermate vaag en niets verhelderend, dat het enige wat jullie deelden, de dingen waren die jullie samen deden wanneer jullie samen waren. Gevraagd wat u weet te vertellen over uw – door u geopperde – partner (K.R.A.), antwoordde u eerst dat hij grote ogen heeft, groot is, zwart is, en steeds luid praat (zie gehoorverslag CGVS, p. 26). U gevraagd welk soort persoon (K.R.A.) is, en wel soort karakter hij heeft enzo, antwoordde u enkel dat hij vaak praat. Gevraagd of u wat meer kunt vertellen, antwoordde u herhalend dat hij vaak praat. Gevraagd waaruit zijn interesses bestaan, antwoorde u dat hij graag op de pc speelt, met de kaarten speelt, en het ook leuk vindt om veel te praten, dit in tegenstelling tot u. Gevraagd of u voorbeelden kunt geven van gesprekken die hij poogde te beginnen met u, antwoordde u vaagweg 'gewoon als we spreken, gelijk wat'. Gevraagd of u vrijuit kunt vertellen over uw relatie met (K.R.A.), en jullie leven als koppel, en – nadat u vroeg waarover u dan moest vertellen – gevraagd welke herinneringen u zoal heeft aan uw tijd samen met hem, zoals leuke momenten, antwoordde u enkel dat jullie samen aten, met de kaarten speelden, praatten en advies gaven aan elkaar. Gevraagd welk soort advies, antwoordde u vaagweg 'gewoon in het algemeen, dat je voorzichtig moet zijn'. U – in een poging verder te peilen naar het bestaan van enige doorleefde, geloofwaardige, ervaringen met betrekking tot de door u voorgehouden homoseksuele relatie – gevraagd of u wat kunt vertellen over een bijzondere gebeurtenis, dan wel gewoon een anekdote van iets dat zich voordeed tijdens jullie relatie, gelukkige of droevige herinneringen die u hebben getekend, antwoordde u enkel zich zoiets niet te herinneren (zie gehoorverslag CGVS, p. 27). Gevraagd of jullie dan, naast seks hebben met elkaar, niets samen deden in Sierra Leone, antwoordde u enkel dat jullie samen in zijn winkel bleven en u hem hielp bij de verkoop. De hierboven vastgestelde onwetendheid wat betreft de vraag wanneer en hoe (K.R.A.) zich gewaar werd van de vaststelling dat hij homoseksueel is,

alsook de manier waarop u steeds en consequent, de vragen – wat betreft (enige) ervaring die u samen met (K.R.A.) meemaakte, zaken waarover jullie spraken, of zaken die jullie samen beleefden – ontwijkend beantwoordt met geenszins concrete antwoorden, en uw onvermogen nog maar één herinnering of anekdote aan te halen, van iets dat jullie samen meemaakten of deden in Sierra Leone, dan wel van iets waarover jullie ooit een gesprek voerden, doen verder afbreuk aan de reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen een homoseksuele relatie te hebben met (K.R.A.). Immers, het is allerm minst onredelijk te verwachten van iemand die beweert reeds vijf jaar een homoseksuele relatie te hebben, dat deze op zijn minst één concrete herinnering of anekdote zou weten aan te halen aan zijn tijd met zijn partner samen, of op zijn minst vrijuit (op zijn minst iets) zou weten te vertellen over deze relatie. Dat u hiertoe geenszins in staat bleek te zijn, bevestigt dan ook enkel de hierboven reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen sinds het jaar 2008 een homoseksuele relatie te hebben met (K.R.A.). Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, dient dan ook te worden besloten dat u de door u voorgehouden homoseksuele relatie met (K.R.A.), allerm minst aannemelijk heeft weten te maken, en het CGVS geen geloof hecht aan uw verklaringen hieromtrent.

Verder dient vastgesteld dat u uw – door u geopperde - homoseksuele geaardheid, überhaupt niet aannemelijk heeft weten te maken.

Gevraagd op welke leeftijd u zich voor het eerst aangetrokken voelde tot andere mannen, antwoordde u vaagweg dat u nog jong was, u 's avonds voor de kippen moest zorgen en jullie 'zo'n spelletjes' speelden (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). U legde uit dat u 's avonds de kippen moest vangen en u dan seks had met kippen, en gevraagd wat dat te maken heeft met uw aantrekking tot mannen, antwoordde u vaagweg dat u zo uw gevoelens voor mannen ontwikkelde en niet voor vrouwen. Opnieuw gevraagd wanneer u dan uw gevoelens voor andere mannen – en niet kippen – ontwikkelde, antwoordde u dat dat in 1995 begon met uw vriend (S.) wanneer jullie naar de pindaboerderij gingen (zie gehoorverslag CGVS, p. 19). Gevraagd of u wat concreter kunt zijn, en gevraagd wanneer u zichzelf van uw gevoelens bewust werd, wat u zelf over deze gevoelens dacht, en wanneer u dan met (S.) 'begon', antwoordde u enkel dat (S.) ouder was, jullie seks hadden in de brousse, en dan uw interesse begon. Gevraagd of u, voordat u seksuele betrekkingen had met (S.), reeds gevoelens van aantrekking tot andere mannen ervoer, antwoordde u het niet zeker te zijn, en herhaalde u dat het begon met (S.). Gevraagd hoe dat dan ging nadat u uw gevoelens voor andere mannen ontdekte, gevraagd of dat dan ineens gebeurde, dan wel geleidelijk aan, en u aangemoedigd daarover wat meer te vertellen, antwoordde u enkel en vaagweg dat het gevoel er steeds was. U gevraagd of u wat meer kunt vertellen met betrekking tot uw realisatie homoseksueel te zijn, en hoe u die gevoelens van zichzelf ontdekte, en verwerkte, antwoordde u, opnieuw uiterst beknopt, dat het een gevoel is, en dat als u een man ziet, u zich aangetrokken kan voelen. Gevraagd hoe dat dan ging, of u daar geleidelijk aan van bewust werd, dan wel ineens, antwoordde u geleidelijk aan. Gevraagd of u daar dan wat meer kunt over vertellen, en wat u allemaal voelde wanneer u zich dit geleidelijk aan bewust werd, en hoe u zelf met uw gevoelens omging, antwoordde u vaagweg en weinig verhelderend – nadat de vraag u een tweede maal gesteld werd – dat het gevoel geleidelijk aan kwam nadat u seks had met (S.), en u interesse kreeg in seks met mannen. Nogmaals gevraagd hoe u zich daar dan geleidelijk aan van bewust werd, antwoordde u dat het moeilijk uit leggen valt, u een gevoel heeft en zich aangetrokken voelt. U ter verduidelijking gevraagd hoe u die gevoelens in het begin ervoer, hoe u die gevoelens zelf zag en hoe u er zich bij voelde, antwoordde u dat het goed was voor u. Nogmaals peilend naar enige doorleefde ervaring, gevoelens, gedachten en overwegingen bij uw gewaarwording homoseksueel te zijn, gevraagd hoe u uw gevoelens voor mannen opmerkte, en of die gevoelens ook op een andere manier tot uiting kwamen, dan wanneer u zich aangetrokken voelde nadat u seks had met een andere man, antwoordde u – wederom uiterst beknopt, vaag, en geenszins getuigend van echte doorleefde ervaringen, dat het het resultaat was van de seks die u had met (S.), en u, nadat hij weg was, bang was om anderen voorstellen te doen (zie gehoorverslag CGVS, p. 20). Gevraagd wat u zelf over uw gevoelens dacht, antwoordde u opnieuw dat het goed was voor u. Gevraagd of u dan enkel dat dacht, dan wel of u ook gevoelens van twijfel heeft ervaren, antwoordde u geen twijfels te hebben ervaren. Nogmaals gevraagd wat er allemaal in u omging bij uw besef homoseksueel te zijn, en of dat dan zomaar goed was voor u, antwoordde u bevestigend. Gevraagd of u, gegeven het feit dat er in de Sierra Leoneese maatschappij een groot taboe rust op homoseksualiteit, geen andere gevoelens ervaren heeft, antwoordde u ontkennend. Opnieuw – ter verduidelijking – gesteld dat er in Sierra Leone een maatschappelijk en cultureel taboe rust op homoseksualiteit, en gevraagd of u dan geen andere gevoelens en gedachten had bij de bewustwording van uw eigen homoseksuele geaardheid, antwoordde u, geenszins overtuigend, dat het u niet echt stoorde, u geen andere relatie had nadat (S.) weg was, en u wel wist dat u homo was maar daar niet mee inzate omdat u toch niemand anders had in uw leven. U geconfronteerd met de vaststelling dat de ontdekking van uw eigen homoseksuele geaardheid een enorme impact zou hebben op het verloop van uw verdere

leven, en gevraagd of u daar dan niet bij stil stond, antwoordde u daaraan niet te denken. In een poging nogmaals te peilen naar enige doorleefde, en concrete, herinnering aan hetgeen u doormaakte bij de bewustwording van uw eigen homoseksuele geaardheid – dit te midden van een maatschappij die manifest vijandig staat tegenover elke vorm van homoseksualiteit – gevraagd waaraan u dacht en wat er in u omging bij het besef homoseksueel te zijn, dit in de context van de Sierra Leonese maatschappij, antwoordde u dat u niets dacht en voelde, en u er niet aan dacht (zie gehoorverslag CGVS, p. 21). U geconfronteerd met de vaststelling dat u homoseksueel was, levend te midden van een maatschappij die homoseksuelen niet aanvaardt, en gevraagd of u dan nooit nadacht hierover, antwoordde u weinig verhelderend, noch overtuigend, dat u daarover pas begon na te denken wanneer u een relatie had met (K.R.A.). Gevraagd of u dan nooit enig probleem had met uw gevoelens, en of deze u dan nooit verontrustten, antwoordde u dat u zich enkel zorgde maakte over de vraag hoe u een partner kon vinden. Gevraagd of u er lang over heeft gedaan om uw eigen homoseksualiteit te aanvaarden, antwoordde u dat dat helemaal niet lang duurde. Gevraagd of u ooit worstelde met uw gevoelens, en of het ooit moeilijk was om de realiteit onder ogen te zien, namelijk dat u homo bent en u daaraan niets kan veranderen, antwoordde u opnieuw dat uw enige zorg erin bestond hoe een partner te vinden. Gevraagd of u, in het begin, blij was met uw besef homoseksueel te zijn, dan wel niet, en nogmaals gevraagd wat er zoal in u omging bij de bewustwording van uw homoseksualiteit, antwoordde u dat het u blij maakte. Gevraagd waarom u daarmee blij was – gegeven de vaststelling dat u leefde in een maatschappij waar homoseksuelen gediscrimineerd worden, u een maatschappelijke uitzondering vormde, en u anders was dan de meeste jongens van uw leeftijd – antwoordde u vaagweg en ontwijkend, dat u binnenin blij was. U de vraag opnieuw gesteld waarom u hiermee blij ‘was’, antwoordde u vaagweg, geenszins verhelderend en niet overtuigend, dat u gelukkig was omdat u seks zou hebben met mannen (zie gehoorverslag CGVS, p. 22). Gevraagd hoe u uw toekomst en verdere leven zag, beseffende homoseksueel te zijn in een land als Sierra Leone, antwoordde u – hoogst opmerkelijk – dat u nooit het gevoel had dat u gediscrimineerd werd, en u zich pas zorgen begon te maken nadat u de problemen kende waarbij mensen u verdachten homoseksueel te zijn. Gevraagd of u, wanneer u besepte homoseksueel te zijn, dacht aan wat uw familie daarvan zou denken, antwoordde u niet aan zo’n zaken gedacht te hebben. Opnieuw gevraagd hoe u uw toekomst zag wanneer u besepte homo te zijn, u verduidelijkt dat u dat dan toch steeds geheim zou moeten houden, en gevraagd hoe u dat alles dan zag, antwoordde u, geenszins verhelderend, dat het u stoorde wanneer uw nonkel u verdacht omdat u niet wou dat uw moeder het zou weten. Gevraagd of u er voorheen dan nooit aan dacht dat die situatie zich wel eens zou kunnen voordoen, antwoordde u ontkennend. Het dient vastgesteld dat het geheel aan bovenstaande verklaringen geenszins aannemelijk is, en getuigt van een manifest gebrek aan doorleefde ervaringen. Immers, ondanks de talloze en verscheidene vragen die u gesteld werden – in een poging om te peilen naar de emoties waardoor u heen ging bij het besef homoseksueel te zijn, bij het besef dat u anders was dan de meeste andere jongens van uw leeftijd, dat uw homoseksualiteit maatschappelijk en wettelijk niet getolereerd wordt in Sierra Leone, en om te peilen naar de gedachten, gevoelens, eventuele angsten of twijfels, overwegingen, verwachtingen, anticipaties op mogelijke perspectieven van uw naasten, vrienden en familieleden, dan wel gesprekken met uw partner – komt u telkens niet verder dan geenszins concrete, vage, oppervlakkige, niet doorleefde en algemene verklaringen, die allerminst getuigen van doorleefde ervaringen en niet weten te overtuigen. Uw onvermogen (afgezien van uw vage, niet geconcretiseerde en incoherente verklaringen dat uw gevoelens u geen schrik aanjaagden omdat u daar allemaal niet aan dacht, het goed was voor en u er blij mee was) om blijk te geven van enige reflectie omtrent de situatie waarin u zich bevond – homo-zijnde in Sierra Leone – of om te getuigen van wat u dacht en wat hierbij door u heen ging (negatieve dan wel positieve gevoelens), dat u het gewoon besepte en het goed was voor u, dat u nooit met uw gevoelens heeft moeten worstelen, en u het er helemaal niet moeilijk mee heeft gehad om uw eigen homoseksualiteit te aanvaarden - zijn danig simpele, uiterst beknopte en algemene, allerminst doorleefde voorstellingen van de complexe realiteit waarmee een homoseksueel, opgroeiend, levend en werkend in een homofobe maatschappij als de Sierra-Leonense, geconfronteerd wordt bij de bewustwording van de eigen seksuele geaardheid, en de manifest vijandige perceptie ervan door de burgerlijke maatschappij. Hoewel soms geopperd wordt dat een verschillende culturele achtergrond, aanleiding kan geven tot een verschillende ervaring van de bewustwording en beleving van homoseksualiteit, dient vastgesteld dat u überhaupt geen enkele blijk geeft van het nadenken over, het omgaan met, en het ervaren van nog maar een enkele concrete gedachte, overweging of gevoel bij het feit dat u homoseksueel bent – cultureel bepaald of niet – dit alles te midden van een maatschappij die manifest vijandig staat ten aanzien van homoseksualiteit. Immers, hoewel een verschillende culturele achtergrond aanleiding zou kunnen geven tot een verschillende wijze van beleving van de (ontluikende) homoseksualiteit, en een verschillende manier van omgaan met het feit als homoseksueel te leven in een homofobe maatschappij als de Sierra-Leonense, dient vastgesteld dat uit uw verklaringen af te leiden valt dat u zich bij de ontdekking, en het ontluikende besef van uw homoseksuele

geaardheid, helemaal geen vragen stelde, u dit prompt aanvaardde en goed vond, en u – ondanks de vele pogingen om hiernaar te peilen – geen enkele blijk geeft van (werkelijke, concrete en doorleefde) ervaringen. Uw verklaringen geven dan ook geen blijk van een andere (cultureel bepaalde) manier van beleving van de eigen geaardheid, maar duiden enkel op een volledig en manifest gebrek aan doorleefde ervaringen.

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen indachtig, kan er geen geloof gehecht worden aan de door u voorgehouden homoseksuele relatie met (K.R.A.), noch aan de door u geopperde homoseksuele geaardheid. Er kan derhalve evenmin enig geloof gehecht worden aan de door u geopperde vervolgingsfeiten, en u heeft dan ook niet aannemelijk kunnen maken dat in uw hoofd een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, in aanmerking genomen kan worden, of dat u, bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong, in casu Sierra Leone, een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou lopen.

De door u, in het kader van uw asielaanvraag, neergelegde documenten, wijzigen bovenstaande vaststellingen niet. Met betrekking tot het door u neergelegde artikel 'Vluchtelingen getuigen – Nu kunnen we voor onszelf zorgen' (waarvan uw vertrouwenspersoon de internetlink gaf aan het einde van het gehoor op het CGVS), waarin u, dan wel uw partner (hetgeen niet duidelijk valt af te leiden, gezien het gebruik van een schuilnaam), getuigen van jullie tijd in het centrum en verhuis naar een appartement te Brussel, dient vastgesteld dat dit geenszins een bewijs vormt van de door u geopperde homoseksuele relatie, en geen afbreuk kan doen aan de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen afgelegd op het CGVS. Dat u in een artikel vanwege de diensten in de opvangstructuur, verklaarde dat u als homo uit Sierra Leone vluchtte samen met uw homoseksuele partner, betreft enkel een beknopte herhaling van de door u, in het kader van uw asielaanvraag, naar voren gebrachte asielmotieven, en weet bovenstaande vaststellingen niet te wijzigen. Wat betreft de het document 'Samenstelling van Gezin', u afgeleverd door de stad Brussel, kan enkel worden vastgesteld dat dit document aantoont dat u op heden in België samenwoont met (K.R.A.) – hetgeen in deze niet betwist wordt. Dit bewijst echter geenszins dat u een homoseksuele relatie zou hebben met laatstgenoemde, en weet de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende deze homoseksuele relatie, niet te herstellen. Wat betreft de algemene landeninformatie met betrekking tot de situatie voor homoseksuelen in Sierra-Leone (en Afrika in het algemeen), dient vastgesteld dat dit informatie van algemene aard betreft die niet in twijfel wordt getrokken. U heeft de door u voorgehouden homoseksuele geaardheid en homoseksuele relatie evenwel – zoals hierboven vastgesteld – geenszins aannemelijk weten te maken. De door u neergelegde algemene landeninformatie met betrekking tot de situatie voor homoseksuelen in Sierra-Leone, weten bovenstaande vaststellingen dan ook niet te wijzigen. Wat betreft het door u neergelegde Sierra-Leonense geboortecertificaat, dient vastgesteld dat deze geen enkel objectief element bevat (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door dit document wordt bedoeld. Dit is dus geen bewijs van uw identiteit, het vormt hoogstens een zwakke aanwijzing. Aangezien uw relaas over het geheel genomen niet geloofwaardig genoeg is, kan het Commissariaat-generaal uw identiteit niet als bewezen beschouwen enkel op basis van uw verklaringen en dit document. De door u neergelegde attesten van het volgen van Nederlandse les en een opleiding maatschappelijke integratie (met bijhorende aanwezigheidsattesten), alsook de door u neergelegde arbeidscontracten met 'NV (W.S.)' en 'NV (D.V.)', getuigenverklaringen vanwege beide werkgevers, en enkele van uw collega's – waarin te lezen valt dat u een aangename collega bent, waarmee perfect samen te werken valt, dat u zich goed aanpast en u een gemotiveerde en fijne persoon bent - betreffen allen documenten met betrekking tot uw leven in België en hebben verder geen uitstaans met het door u geopperde asielrelaas. Het dient dan ook vastgesteld dat deze door u neergelegde documenten, geen relevantie bezitten in het kader van de asielprocedure, en enkel betrekking hebben op integratie-aspecten – aspecten waarmee, in het kader van een asielprocedure, geen rekening kan worden gehouden, daar het CGVS enkel bevoegd is om zich uit te spreken over de nood aan internationale bescherming van personen die een vrees opperen ten aanzien van het land van hun nationaliteit of regelmatig verblijf.

Wat betreft de door uw raadsheer neergelegde conclusie tegen het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen, kan het volgende opgemerkt worden. Daargelaten de bevreedende vaststelling dat er te lezen valt dat u reeds in het jaar 2007 een homoseksuele relatie zou zijn begonnen met (K.R.A.), en u datzelfde jaar, in 2007, reeds Sierra Leone verlaten zou hebben (p. 2 van de betreffende conclusie), dient vastgesteld dat deze conclusie voornamelijk benadrukt dat, ten eerste, u zich goed inspant om zich in de Belgische maatschappij te integreren, ten tweede dat er een klimaat van wettelijke en maatschappelijke homofobie bestaat in Sierra Leone, en ten derde – verwijzend naar Advocaat-generaal Sharpston – dat van homoseksuele asielzoekers geenszins verwacht kan worden dat dezen hun geaardheid verborgen zouden moeten houden, en

asielzoekers met een homoseksuele geaardheid, afhankelijk van de omstandigheden in het land van herkomst, een specifieke sociale groep kunnen vormen in de zin van artikel 10, lid 1, sub d, van richtlijn 2004/83/EG van de Raad van april 2004, inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (p. 3-17 van de betreffende conclusie). Wat betreft de aangevoerde redenering – namelijk dat er in Sierra Leone een klimaat van wettelijke en maatschappelijke homofobie bestaat, dat van homoseksuele asielzoekers niet verwacht kan worden dat dezen hun geaardheid verborgen zouden moeten houden in hun land van herkomst, en dat asielzoekers met een homoseksuele geaardheid, afhankelijk van de omstandigheden in het land van herkomst, een specifieke sociale groep kunnen vormen – kan enkel worden opgemerkt dat het CGVS in deze beslissing vaststelt dat u geenszins aannemelijk heeft weten te maken dat u homoseksueel zou zijn, en dat u een homoseksuele relatie zou hebben. Bovenstaande redenering wat betreft asielaanvragen vanwege asielzoekers met een homoseksuele geaardheid (al dan niet afkomstig uit Sierra Leone), is, gezien de vastgestelde ongeloofwaardigheid van de door u geopperde homoseksuele geaardheid –en relatie, dan ook niet relevant in uw asielaanvraag. Wat betreft de, in de door uw raadsheer neergelegde conclusie, aangevoerde argumenten dat u zich reeds goed integreerde in de Belgische maatschappij, u hiertoe vele inspanningen doet, en u van werk verzekerd werd indien uw asielaanvraag goedgekeurd zou worden (p. 2, 4 en 17 van de betreffende conclusie), dient – zoals hierboven reeds vermeld – opgemerkt dat het CGVS enkel bevoegd is om zich uit te spreken over de nood aan internationale bescherming van personen die een vrees opperen ten aanzien van het land van hun nationaliteit of regelmatig verblijf – en er in het kader van een asielprocedure geen rekening kan of mag gehouden worden met integratieaspecten die geen enkel verband houden met het geopperde asielrelaas en de geopperde vrees ten aanzien van het land van nationaliteit of regelmatig verblijf. Wat betreft de stelling dat er geen discussie kan bestaan omtrent de door u voorgehouden homoseksuele geaardheid, het feit dat u op heden samenwoont met (K.R.A.) reeds zou bewijzen dat u homoseksueel bent, en uw geaardheid ook zou blijken uit de getuigenis van (N.M.) (die hieromtrent enkel verklaarde dat u ‘ondanks uw aard’ steeds uw best doet om uw werk goed te doen) – kan enkel vastgesteld worden dat het feit dat u op heden met (K.R.A.) samenwoont, geenszins een bewijs vormt van de door u geopperde homoseksuele relatie met laatstgenoemde, noch van de door u geopperde homoseksuele geaardheid, en dat uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u geenszins deze door u voorgehouden homoseksuele geaardheid –en relatie aannemelijk wist te maken tijdens het gehoor op het CGVS, een gegeven waaraan de neergelegde (beknopte en vage) getuigenverklaring niets bijbrengt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet), van artikel 4 van richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: richtlijn 2004/83/EG), van artikel 3 en 7 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie en van de materiële motiveringsplicht “als beginsel van behoorlijk bestuur”.

Volgens verzoeker stellen artikel 4 van richtlijn 2004/83/EG en artikel 3 en 7 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie grenzen voor de beoordeling van de geloofwaardigheid van andere gronden van vervolging dan die wegens een seksuele gerichtheid, waar diezelfde bepalingen zelf geen grenzen stellen voor de beoordeling van de geloofwaardigheid van de grond van vervolging wegens seksuele geaardheid. Het is nochtans op generlei wijze duidelijk of deze grenzen niet eveneens kunnen worden toegepast bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van de grond van vervolging wegens seksuele geaardheid nu de beoordeling van de grond van vervolging in de bestreden beslissing werd beperkt tot een loutere geloofwaardigheidscontrole zonder de grenzen van richtlijn 2004/83/EG en van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie in rekening te brengen.

Volgens verzoeker dienen andere elementen dan een loutere geloofwaardigheidscontrole in rekening te worden gebracht, zoals een psychiatrisch onderzoek, getuigen, de feitelijke omgang *et cetera*. Een loutere geloofwaardigheidscontrole is immers op generlei wijze wetenschappelijk en biedt geen

antwoord op de terughoudendheid en schroom waarmee de vluchteling zit ten aanzien van derden en waardoor geheel ten onrechte vermeende contradicties of vaagheden tot de conclusie leiden als zou de seksuele gerichtheid ongelooftwaardig zijn.

Volgens het *"Fleeing homophobia"*-rapport geschiedt de verificatie van de seksuele gerichtheid door de lidstaten van de Europese Unie niet op eenvormige wijze. Verweerders onderzoekspllicht wordt beperkt tot een beoordeling van subjectieve verklaringen die bovendien het voorwerp uitmaken van subjectieve interpretaties van de betrokken ambtenaar, waardoor de geloofwaardigheid ervan dan ook staat of valt met hoe de betrokken ambtenaar de verklaringen interpreteert. Er dienen dan ook andere elementen in rekening te worden gebracht en de grenzen die richtlijn 2004/83/EG en het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie stellen, dienen te worden afgetoetst. De vraag blijft of het Unierecht grenzen stelt aan de wijze van verificatie van een seksuele gerichtheid en, zo ja, welke.

Teneinde meer duidelijkheid te bekomen en de wettigheid van de bestreden beslissing te beoordelen, dient volgens verzoeker de volgende prejudiciële vraag te worden gesteld aan het Hof van Justitie van de Europese Unie: *"Welke grenzen stellen artikel 4 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van de Europese Unie van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming, en het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, in het bijzonder de artikelen 3 en 7 daarvan, aan de wijze van beoordelen van de geloofwaardigheid van een gestelde seksuele gerichtheid en verschillen die grenzen van de grenzen die gelden voor de beoordeling van de geloofwaardigheid van de andere gronden van vervolging en, zo ja, in welk opzicht?"*

2.1.2. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift de volgende stukken: de conclusie van Advocaat-generaal Sharpstone van 11 juli 2013 (stuk 2), een internetartikel over homoseksualiteit in de Afrikaanse gemeenschappen (stuk 3), een artikel van Amnesty International aangaande homofobe wetgeving en geweld in Sub-Saharaans Afrika (stuk 4), een verklaring van (W.S.) nv en (O.D.V.) nv (stukken 5 en 6), zes getuigenissen (stukken 7-12), verzoekers loonfiches en arbeidscontracten (stukken 13-17), een cursus Nederlandse taal en een certificaat Nederlandse taal (stukken 18-19), een attest "maatschappelijke oriëntatie" (stuk 20), een attest "samenstelling gezin" (stuk 21), perscommuniqué nummer 87/13 van het Hof van Justitie van de Europese Unie (stuk 22) en het *"Fleeing homophobia"*-rapport (stuk 23).

2.2.1. Richtlijnen hebben geen directe werking. Een richtlijn kan wel directe werking hebben in de Belgische rechtsorde wanneer de omzettingstermijn voor de betrokken richtlijn is verstreken en indien zij duidelijke en onvoorwaardelijke bepalingen bevat die geen verdere substantiële interne uitvoeringsmaatregel door de communautaire of nationale overheden behoeven om het gewild effect op nuttige wijze te bereiken. De omzettingstermijn van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van deze verleende bescherming, verstreek blijkens artikel 38 van voormelde richtlijn op 10 oktober 2006, datum waarop deze ook effectief in Belgisch recht werd omgezet.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.3. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. Inzake het verzoek tot het stellen van een prejudiciële vraag dient erop te worden gewezen dat de nationale rechterlijke instantie krachtens artikel 267, derde lid van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie slechts gehouden is het Hof van Justitie van de Europese Unie te verzoeken uitspraak te doen over een prejudiciële vraag indien haar beslissingen *“volgens het nationale recht niet vatbaar zijn voor hoger beroep”*. Dit laatste omvat ook de rechterlijke beslissingen waartegen een cassatieberoep kan worden ingesteld (HvJ 16 december 2008, Cartesio, nr. C-210/06, r.o. 76-79; HvJ 4 juni 2002, Lyckeskog, nr. C-99/00, r.o. 16-17).

Daar de uitspraken van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen overeenkomstig artikel 39/67 van de vreemdelingenwet vatbaar zijn voor het cassatieberoep voorzien bij artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, is de Raad niet gehouden om de voorgestelde prejudiciële vraag te stellen aan het Hof van Justitie van de Europese Unie. Het verzoek wordt in deze afgewezen.

2.3.2. Inzake de toetsing van de geloofwaardigheid van verklaringen wordt verwezen naar het *sub* 2.2.2. gestelde: *“De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen.”* De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan dan ook niet enkel worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, doch ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

Bovendien heeft verweerder de bestreden beslissing niet enkel gebaseerd op verzoekers eigen verklaringen, doch ook heeft hij deze verklaringen vergeleken met die van zijn beweerde homoseksuele partner (K.R.A.). De commissaris-generaal kan immers, teneinde zich een juist beeld te vormen over de situatie waarin de kandidaat-vluchteling zich bevindt, alle gegevens onderzoeken die hij nodig acht om zijn beslissing te nemen. Dit onderzoek kan tevens een vergelijking inhouden van de verklaringen van de asielzoeker met bekende objectieve criteria die op het specifieke geval van toepassing zijn of met verklaringen van zijn of haar partner. Het vergelijken van verklaringen afgelegd door partners die zich beroepen op dezelfde feiten is een nuttige methode om de waarachtigheid van deze feiten na te gaan en van partners die hun land van herkomst verlaten hebben op grond van dezelfde asielmotieven, kan redelijkerwijze worden verwacht dat zij eensluidende verklaringen afleggen over de kern van het relaas.

Waar verzoeker stelt dat de schroom om over zijn seksuele geaardheid te spreken tegenover derden kan leiden tot inconsistenties, dient opgemerkt dat aan het feit dat iemand zich wendt tot de autoriteiten van een bepaald land teneinde er diens status van vluchteling te doen erkennen, inherent het vertrouwen is verbonden in de autoriteiten waaraan men de bescherming vraagt.

Waar verzoeker stelt dat de ambtenaar van het CGVS een subjectieve interpretatie geeft aan zijn verklaringen, dient opgemerkt dat verzoeker geen concrete gegevens aanbrengt waaruit blijkt dat het CGVS bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn asielaanvraag niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de kandidaat-vluchteling. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit. Waar verzoeker stelt dat zijn eigen verklaringen subjectief zijn, dient opgemerkt dat verzoeker zelf verantwoordelijk is voor de verklaringen die hij aflegt en dat het niet aan de *protection officer* is om het gehoor te “sturen”.

Hoewel iemands seksuele geaardheid betrekking heeft op zeer intieme gevoelens en de ontdekking ervan een persoonlijk proces is, komt het aan de asielzoeker toe om zijn beweerde homoseksualiteit aannemelijk te maken aan de hand van geloofwaardige verklaringen, die op hun beurt (onder meer) gezien moeten worden in het licht van het al dan niet homofobe karakter van de samenleving waaruit de asielzoeker afkomstig is. Uit een lezing van de gehoorverslagen van verzoeker en (K.R.A.) blijkt dat de *protection officer* ‘open vragen’ heeft gesteld, die verzoeker en (K.R.A.) toelieten om uitgebreide

verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking en de beleving van hun beweerde homoseksualiteit in de context van de homofobe Sierra Leoneanse samenleving.

Gelet op het voorgaande heeft verweerder zich terecht gebaseerd op de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd en is er geen nood aan bijkomende onderzoeksdaden om verzoekers vermeende homoseksuele geaardheid te beoordelen

De Raad stelt vast dat verzoeker verder geen enkel inhoudelijk verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing. Het zonder verdere duiding bijvoegen van stukken en documenten die reeds op het CGVS werden neergelegd (stukken 2-21), is geen dienstig verweer. De overige bijgebrachte informatie (stukken 22 en 23) is bovendien van louter algemene aard en heeft geen betrekking op verzoekers persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geviseerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke. De motieven van de bestreden beslissing vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.3. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf maart tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS